СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIV. Ч. 82. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го ТРАВНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 1, 1987 No. 82. VOL. XCIV.

„ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ СКВУ"

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ З ПРИВОДУ „ТРАВНЕВОЇ АКЦІЇ"

Цього року минає 20 літ від І Світового Конгресу Вільних Українців, який відбувся в Ню Йорку, в листопаді 1967 року. Закінчуємо 20-ий рік послідовної і жертвенної праці для українського народу.

Нашим великим обов'язком є втримувати духову єдність з поневоленою Україною і давати поміч нашим братам і сестрам за Залізною заслоною та зберегти свою національну ідентичність в країнах нашого поселення.

Праця Президії Секретаріяту та рад і комісій СКВУ запляновані з метою виконувати ці важливі завдання, але відомо, що без фінансів неможливо ефективно вести праці. Тому, згідно з традицією минулих років, проголошуємо Травень — Місяцем СКВУ, звертаючись до української громади з проханням про фінансову допомогу.

Президія Секретаріяту СКВУ проголосила 1987 рік — Роком Жертв Чорнобиля, маючи на меті при допомозі української громади пригадати вільному світові про трагедію України, щоб з бігом часу вона не пішла в забуття. Наслідки затруєння радіяцією не закінчились, а відчують їх ще й майбутні покоління. Український родючий чорнозем насичений отруйною радіяцією — повний укритих і невидимих небезпек. Люди змушені там працювати з нараженням здоров'я і життя. Нашим обов'язком подбати, щоб фахово опрацьованими матеріялами звернути на це увагу вільного світу і використати важливу документацію, яка продісталась на Захід.

Для цієї цілі створено Комісію Чорнобиль, в склад якої входять фахівці ядерної фізики і медицини. Цій комісії належить присвятити окрему увагу і фінансову підтримку, щоб уможливити її членам успішно працювати.

Перед нами також фінансування таких більших проєктів, як оплата видання „Хрестоматії", яка вже цього місяця має появитись друком, підготування конференції з рамени Наукової Ради, продовжування міжнародної акції КПЛ і виконання плянів праці, що їх представлять на пленарній сесії ради і комісії СКВУ.

Успіх у здійсненні намічених плянів залежить від нас усіх. Від моральної підтримки і фінансової допомоги цілої української громади.

Віримо, що, як і попередніми роками, при співпраці наших Церков, організацій, фінансових установ і цілої української спільноти, яка розуміє важливе завдання Світового Конгресу Вільних Українців, теж і цьогорічна „Травнева акція" придбання фондів буде успішною.

Президія Секретаріяту СКВУ

ПРОЦЕС І. ДЕМ'ЯНЮКА БУДЕ ПЕРЕРВАНИЙ 17-го ТРАВНЯ ДЛЯ ПЕРЕПИТАННЯ СВІДКІВ В НІМЕЧЧИНІ І БЕЛЬГІЇ

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — На прохання прокуратури і оборони тричленний суд проголосив тут на процесі Івана Дем'янюка у середу, 29-го квітня, що процес буде перерваний 17-го травня на те, щоб прокуратура і оборона в присутності судді могли перепитати трьох свідків в Західній Німеччині і одного в Бельгії. Їм в'їзд до Ізраїля заборонений з уваги на злочини, які вони доконали проти жидів під час Другої світової війни.

У Західній Німеччині будуть переслухані Отто Горн, Гайнріх Шефер і Гельмут Леонгардт, перший медик, а два другі — гвардисти, всі з Треблінки. О. Горн свідчив на процесі І. Дем'янюка в Клівленді. У Бельгії буде переслуханий Владас Аманавічюс.

Оборона повідомила, що вона звернулась до урядів Польщі і Еспанії дати дозвіл їх громадянам прибути сюди і свідчити в користь І. Дем'янюка, але офіційної відповіді ще не отримано.

У проголошенні рішення суду сказано, що перерва триватиме до 12-го червня і що метою опитування згаданих осіб „є пізнання або заперечення існування Івана Грозного або Івана з Треблінки". Опитування від буватиметься в німецьких судах і вже полагоджено справи безпеки і адміністративного порядку.

Під час скороченої сесії у середу головний оборонець І. Дем'янюка адвокат Марк О'Коннор скінчив перепитування німецького спеціяліста від відбитків пальців і знімок, Райнгардта Альтмана при чому виявилося, що фотомонтаж, який він зробив із вісьмох знімок І. Дем'янюка був дещо відмінний від копій, які передано прокуратурі і суддям. Як уже інформовано, прокуратура не передала копії цього фотомонтажу обороні, не зважаючи на те, що він був зроблений Альтманом ще 19-го грудня 1986 року і переданий прокуратурі. Щойно у вівторок, 28-го квітня, головний суддя Дов Лєвін дав обороні свою копію.

М. О'Коннор приглянувся в одному моменті ближче до фотомонтажу в руках Альтмана і побачив відмінності. Звернувши увагу суддів на це, О'Коннор попросив включити цей фотомонтаж побільшених характеристик обличчя І. Дем'янюка у документацію процесу, на що судді дали згоду.

М. О'Коннор також встановив під час перепитування Альтмана, що в характеристиках є різниці, зокрема у вухах.

Вкінці О'Коннор показав Альтманові фото подібної до І. Дем'янюка особи і запитав його, чи він не міг би тут таки зробити деякі порівняння характеристик. Альтман відмовився, незважаючи на те, що раніше свідчив, що такі порівняння можна зробити навіть голим оком чи з звичайним побільшуючим склом. О'Коннор вніс це фото в документацію процесу.

Цього дня всі три судді ставили запити Альтманові, вимагаючи пояснень і уточнень.

САНДІНІСТИ ВЛАШТУВАЛИ „ШОВ" СОВЄТСЬКОГО ЗРАЗКУ

Манагуа, Нікарагуа. — Прокомуністичні сандіністські пропагандисти, які вчилися тієї штуки у своїх „братів" КҐБістів, влаштували американцям шов совєтського зразку. Вони, правдоподібно, самі забили американського „добровольця", використовуючи засідку антикомуністичних партизанів „контрас" на військову урядову частину, а потім розголосили, що він „загинув від американської зброї", доставленої для „контрас" Адміністрацією президента Роналда Реґена.

Крім того, комуністичний уряд президента Даніеля Ортеґи наказав максимально розголосити вбивство американського громадянина, 27-річного Ернеста Ліндера, який, як виглядає з інформацій, добровільно погодився допомагати сандіністам відбудовувати Нікараґуа (таких випадків є багато більше) і влаштували з цього приводу похоронний шов. Партійні і військові нікараґуанці несли на своїх плечах домовину з тлінними останками Ліндера, постарались про заяву його батьків, очевидно засуджуючу Уряд ЗСА і його політику в Центральній Америці, скликали пресову конференцію з участю закордонних кореспондентів, показали на телевізії відкриту домовину і висловили співчуття не тільки родині, але, уявіть собі комуністичну великодушність... цілому американському народові з „приводу вбивства американця, американськими кулями".

Тіло Ліндера було перевезене з усіма парадами до столиці Манагуа і цю процедуру ввесь час передавали нікараґуанські засоби масової інформації, обвинувачуючи при тому за вбивство президента Р. Реґена і його Адміністрацію.

Очевидно, знайшлися також і в З'єднаних Стейтах особи й організації, які пішли по лінії комуністичної пропаганди, особливо ті, які вже віддавна висилають американських добровольців, молодих фахових американців для допомоги сандіністам. Вони долучились до „хору" обвинувачів Президента ЗСА за те, що він ще й досі не зрікся ідеї допомагати антикомуністам „контрас" у боротьбі з промосковськими сандіністами. Таку ж саму допомогу, але у значно більших розмірах, — зброєю, військовим вирядом, інструкторами, амуніцією, гелікоптерами тощо — висилає для Нікараґуа комуно-московська імперія „миролюбця" Міхаїла Горбачова, якій, на думку політичних аналітиків дуже багато говорить про мир, примно усміхається до закордонних відвідувачів, але досі не зробив ще ані одного дійсно мирного потягнення, яке вказувало б на його „мирні" інтенції.

Не треба виключати, кажуть політичні спостерігачі, що Ліндер взагалі не загинув під час наступу чи засідки „контрас", а від кулі підісланого сандіністами працівника державної нікараґуанської служби безпеки для створення, власне, цієї пропагандивної суматохи. Дуже шкода, заявив один речник Адміністрації у Вашінґтоні, який не бажав бути названим, що американські засоби масової інформації, зокрема ліберальна преса, також дали себе зловити на пропагандивний гачок сандіністів.

Політичні спостерігачі і кореспонденти, які слідкували за ходом цієї пропагандивної кампанії і які познайомлені з тактикою комуністичної пропаганди кажуть, що нікараґуанський шов нагадував їм багато випадків з подібних вбивств і „похоронів" в Совєтському Союзі, сателітних країнах, В'єтнамі, Етіопії та всюди там, де домінують впливи комуністів.

Помер св. п. В. Петришин

Пассейк, Н. Дж. — У вівторок, 28-го квітня 1987 року тут помер після тяжкої недуги на 86-му році життя св. п. Василь Петришин, народжений у Ляшках Мурованих, Львівської области в Україні.

Панахида в п'ятницю, 1-го травня ц.р., о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Бирнадз Меморіял Гом при 371 Лейквю авеню у Кліфтоні, Н. Дж.; похорон в суботу, 2-го травня до церкви св. Миколая в Пассейку, а потім на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку.

Покійний залишив в жалобі: дружину Марію, сина Володимира з дружиною Аркадією, доньку Ольгу Гнатейко з мужем Мироном, внуків Тиміша і Роксану Гнатейків та дальшу родину в ЗСА і в Україні.

Єгипет закрив представництва ПВО

Каїр. — У відповідь на різку критику зі сторони Палестинської Визвольної Організації (ПВО) в свій адрес, Єгипет вирішив закрити політичні представництва ПВО в Каїрі і Олександрії. Міністер закордонних справ Єгипту Існат Абдель Меґуд повідомив про це у понеділок, 27-го квітня, після зустрічі з президентом Госні Мубараком.

В комунікаті міністерства закордонних справ сказано, що „закриваються всі офіси ПВО за вийнятком тих, які займаються працевлаштуванням палестинців в Єгипті і жіночими справами". Це зроблено, говориться далі, „у зв'язку з агресивним ставленням до Єгипту Палестинської крайової ради".

На заключній сесії крайової ради (так називають лідери ПВО Палестинський парлямент у вигнанні), що відбулася минулої суботи в Альжирі, багато виступаючих вимагали від Єгипту відмовитися від виконання умов кемпдейвідських угод які забезпечили Єгиптові мир з Ізраїлем. Найбільш радикальні палестинські вожді не приховували свого нападу на Єгипет і політику цієї країни. Як передали з Альжиру західні репортери, багато радикалів вирішили приїхати туди і провадити переговори про об'єднання всіх палестинських груп навколо ПВО і Ясіра Арафата лише при умові, що їм буде дана можливість сказати все, що вони думають про Єгипет і Йорданію — „зрадників справи палестинців". Однак реакція єгипетського уряду на критику здивувала навіть найбільш непримиримих противників миру між арабами і Ізраїлем.

„Я зовсім не сумніваюся, що З'єднані Стейти і Ізраїль вчинили тиск на Єгипет. Але я не очікував від Єгипту, що він піддасться тискові", — сказав репортерам Сальва Абу Ґадра, один з членів „парляменту у вигнанні".

На пресовій конференції в Альжирі лідер марксистської організації Демократичний фронт за звільнення Палестини Наєф Гаватмех обвинуватив не лише ЗСА і Ізраїль, але також Єгипет, Йорданію і Марокко.

Відносини між Єгиптом і ПВО були розірвані після підписання в 1979 році угоди в Кемп Дейвіді. Вони відновлені в 1983 році, коли Я. Арафат відвідав Г. Мубарака в Каїрі.

Єгипет став другою арабською країною, яка розірвала відносини з ПВО. Йорданія зробила це в липні минулого року, закривши всі політичні представництва палестинців.

Газета „Ню Йорк Таймс" пише, що Арафат виїхав з Альжиру невідомо куди, відмовившись від будьяких коментарів щодо антиєгипетської резолюції і рішення міністерства закордонних справ Єгипту.

В. Білик переобраний головою Надгадсонської Округи УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Представники відділів Українського Народного Союзу повіту Гадсон (Джерзі Сіті та Байону), переобрали одноголосно Володимира Білика головою Надгадсонської Округи на своїх річних зборах, які відбулися тут в неділю, 8-го березня ц.р. в приміщенні УНДому.

Учасники зборів висловили признання за виконану працю Окружній Управі на чолі з В. Біликом та обрали Управу на 1987 рік майже повністю в такому самому складі, в якому вона досі так успішно працювала. До Окружної Управи ввійшли: В. Білик — голова, Іван Свищук та Микола Шереметa — заступники голови, Йосип Зубрицький — секретар, Галина Гаврилюк — касир і Петро Палка — член а до Контрольної комісії: Степан Островський — голова та Стелла Расн і Павлина Балутянська — члени.

В. Білик

Збори відкрив та ними проводив В. Білик, якого обрано предсідником зборів. На секретаря зборів була обрана Неонїля Сохан. Після вшанування пам'яті померлих членів, зокрема бл. п. Квітки Степюк, секретар попередніх річних зборів Н. Сохан відчитала їх протокол, який був прийнятий без поправок, чи доповнень.

Звітування започаткував В. Білик. Він вичерпно поінформував про виконану працю Окружної Управи та з признанням вичислив найкращих організаторів нових членів Округи: Марію Савчак (Відділ 25) — 11 членів, Миколу Шеремету (70) — 11 членів, Богдана Ясінського (287) — 10 членів, В. Білика (170) — 9 членів, в чому значно допоміг йому делеґат Відділу Олександер Блаґітка, Стеллу Расн (171) — 5 членів, Степана Островського (270) — 5 членів, Мирона Сірого (281) — 5 членів, Павлину Балутянську (286) — 3 члени та Петра Палку (275) — 1 член. Як голова Округи він взяв участь в Союзовому Дні у Філядельфії різдвяному прийнятті в Головній Канцелярії УНСоюзу, у візитації місцевої парафії Митрополитом Стефаном Суликом та прийнятті, яке слідувало, та в бенкеті для відзначення 10-річчя святакалявра музикології в славній Пібоді музичній консерваторії у Балтиморі. А відтак її стелиться нелегкий шлях піяністки, в

(Закінчення на стор. 4-ій)

Відбудуться інформаційні зустрічі про українців в Бразилії

Філядельфія. — В найближчому часі з рамени ЗУАДК відбудуться інформаційні зустрічі в різних осередках українців в ЗСА з громадянством про проблеми українських поселенців в Бразилії. В програмі тих зустрічей є висвітлення озвучених прозірок про історію українського поселення в Бразилії і доповіді представників, або уповноважених ЗУАДК про Земельний Проєкт ЗУАДК в Бразилії.

Найближчі зустрічі відбудуться в суботу, 2-го травня ц.р., о год. 6-ій по полудні, в Домі Українського Визвольного Фронту, при 136 Друга авеню в Ню Йорку і в неділю 17-го травня ц.р., в Піттсбурзі.

ДОПОВІДЬ В. ЛЕНЦИКА В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку запрошує на доповідь на тему „Патріярх Йосиф — визначний богослов і організатор науки", яку виголосить д-р Василь Ленцик в суботу, 2-го травня ц.р., о год. 6-ій вечора, тут в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вул.

„Нова" і її творець

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Назва „Нова" не чужа нашим читачам, бо на сторінках „Свободи" раз-у-раз знаходимо надзвичайно прихильні рецензії на концерти цієї дійсно нової групи, якої творцем та ініціятором була молода українська піяністка Лариса Крупа.

Тому, коли вона заходить до редакції нашого щоденника, ми зі зацікавленням слухаємо її розповіді, що саме спонукало її бути не лише піяністкою, але й організаторкою музичної групи, що вимагає багато додаткової праці та постійних клопотів. Розуміється, в неукраїнських обставинах увесь тягар організації і виступів взяв би окремий музичний агент, від яких роїться в американському середовищі.

У нас чомусь прийнялося вже як правило, що ініціятор будь-якої акції відтак звичайно залишається сам її виконавцем. І саме про ці складні проблеми, які зв'язані є із діяльністю такої групи, як „Нова", вияснює молода піяністка.

Ми знаємо, що за Л. Крупою вже багата музична кар'єра солістки, яка розпочалася дуже в заранні, коли вона ще малою дівчинкою була ученицею Антона Рудницького у Філядельфії. Здобувши декілька нагород, вона відтак іде на музичні студії і здобуває ступінь бакалявра музикології в славній Пібоді музичній консерваторії у Балтиморі. А відтак її стелиться нелегкий шлях піяністки, в

Л. Крупа під час інтерв'ю в редакції „Свободи".

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїля Шімон Перез зустрічався з йорданським королем Гуссейном і у переговорах добився його згоди на скликання міжнародної конференції для обговорення проблем на Близькому Сході з участю Йорданії, Єгипту, Ізраїля, З'єднаних Стейтів Америки і Совєтського Союзу. Палестинська Визвольна Організація мала б брати участь в конференції у складі йорданської делегації. Проти скликання такої конференції виступає прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Шамір і тому у політичних колах на виключають урядової кризи в Єрусалимі ще перед початком такої конференції.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформує з Београду, що державний прокуратор зарядив відкласти на необмежений час виконання кари смерти над Андріє Артуковічем, депортованим із ЗСА хорватом, який під час Другої світової війни був міністром внутрішніх справ в хорватському уряді і займався кримінальною діяльністю, як кажуть комуністичні обвинувачі. 87-річний А. Артуковіч тяжко хворий і властиво більше перебуває у шпиталі, як в тюрмі. Один з його оборонців, Зелько Олюіч, заявив кореспондентам, що його клієнтові не грозить екзекуція, бо в Югославії немає закону, що людину треба розстріляти за всяку ціну, навіть тоді, як жертву на місце страти треба виносити на носилках.

КЕРІВНИК ТЕАТРАЛЬНОЇ фольклористичної групи з Етіопії, яка перебувала у З'єднаних Стейтах Америки з виступами, вирішив залишитися тут і попросив уряд ЗСА надати йому право політичного азилю. Теосфеі Лемма, 41-річний керівник групи, заявив в бюрі Служби імміґрації і натуралізації, що він не може свобідно працювати в Етіопії, де прокомуністичний уряд контролює кожну ділянку життя. Лемма є одним з найздібніших етіопських композиторів і хореографів. За вияв свобідної думки він сидів два рази в тюрмі, а поза тим він взагалі вважає, що теперішній тоталітарний уряд військової хунти в Етіопії не збирає розв'язати ані одної проблеми. Він вдержується при житті тільки завдяки совєтській допомозі.

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІЙ СЕНАТОР-республіканець Пол Лекзолт оголосив своїм прихильникам, що він почуває себе зобов'язаним провадити Америку нинішнім курсом і тому висуне свою кандидатуру на президента у виборах 1988 року. Однак П. Лекзолт, який є одним з найближчих друзів і помічників президента Роналда Реґена, заявив, що він зробить це лише в тому випадку, якщо йому вдасться зібрати в свій виборчий фонд не менш як 2 мільйони долярів до осени цього року. „Я не висуну кандидатури, якщо не буде грошей", — сказав він. Лекзолт пробув у Сенаті дві каденції, 12 років, і в листопаді минулого року не висунув своєї кандидатури на третю каденцію. Він оголосив також про створення комісії, яка займається вивченням громадської думки з приводу його кандидатури Коли Лекзолта запитали, що він думає про кандидатуру віцепрезидента Джорджа Буша, він відповів: „Я вважаю, що Буш є прекрасним віцепрезидентом, але я ліпший кандидат на президента".

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА визнав конституційним право Уряду кваліфікувати чужинецькі фірми як політичну пропаґанду, вирішивши таким чином на користь Адміністрації Роналда Реґена справу про канадські фільми про кислотний дощ і нуклеарну війну. П'ять членів Верховного Суду визнали дії Уряду такими, що відповідають Конституції, троє суддів висловили протилежну думку. Суддя Антонін Скалія вирішив не голосувати, не пояснивши чому. Таким чином Верховний Суд відкинув вимогу члена каліфорнійської стейтової леґіслятури Баррі Кіна визнати дії Уряду неконституційними.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ приступила до розгляду запропонованої конгресменом демократом Річардом Гепгардом резолюції про запровадження протекціоністських законів, які, на його думку, приведуть до приватної торгівлі між З'єднаними Стейтами і їх закордонними партнерами. Перед тим, як пропозиція Р. Гепгарда надійшла на обговорення, президент Роналд Реґен запросив у Білий Дім республіканських лідерів Конгресу, щоб виробити спільне становище для боротьби з пропозицією демократів. За словами Президента, заходи, запропоновані Гепгардом, викличуть у відповідь певні кроки зі сторони торгових партнерів ЗСА. „Протекціонізм, — сказав Президент, — не зробить більш відкритими зарубіжні ринки для американських товарів, а в зв'язку з дороговизною імпортованих в ЗСА продуктів викличе інфляцію. Те, що пропонує Гепгард, є небезпечним для економіки".

АЛЬМАНАХ УНС 1988

Редакція „Свободи" прийматиме матеріяли до Альманаха УНСоюзу на 1988 рік до 1-го липня 1987 року. Шановних авторів проситься брати до уваги такі роковини як Тисячоліття Хрищення України, 70-ліття проголошення незалежности України в 1918 році та 95-ліття щоденника „Свобода".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Демонстрації на добро Москві

Від кругло двох тижнів йдуть у Вашінґтоні перед Білим Домом і в різних великих містах демонстрації проти політики президента Реґена супроти Центральної Америки та Південної Африки. Учасниками тих демонстрацій є студенти, чорні і різна збиранина, що їх охоплює назва „пісніків". З транспарантів, які носять демонстранти та їхніх окликів трудно зрозуміти, чого вони конкретно хочуть. Можна сміло твердити, що велика частина тих демонстрантів не знає, які країни складаються на Центральну Америку, що таке сандіністський уряд у Нікараґуа, скільки зброї Москва пересилає для Нікараґуа через Кубу та яким способом має Америка вплинути на білорасистський уряд у Південно-африканському Союзі, щоб він скасував систему апартаїду, бо торговельні санкції перевести таку реформу не можуть. Ті демонстранти напевно не знають, що від років йдуть спроби довести переговори до такої зміни диктаторсько-комуністичної системи в Нікараґуа, щоб запанувала там бодай півдемократія і щоб опозиція могла ввійти також до державного проводу. І напевно не знають чорні демонстранти, що в Південній Африці поліціянти, які стріляють до до чорних автохтонів, є також чорними і що поважні речники тамошнього чорного суспільства признають правду президентові Реґенові, що господарські санкції супроти Південної Африки більше шкодять бідному загалові чорних, як упривілейованій і багатій верстві білих, які конвульсійно тримаються влади і жалюгідної системи апартаїду. Роблять це з остраху, що якщо допустити чорних до участи у державному керівництві це не тільки позбавить білих їх привілеїв і маєтків, але й життя у жахливому погромі, що його можуть перевести чорні в пімсти.

Політичні демонстрації в Америці не є новиною. В часі В'єтнамської війни котилася по всій Америці хвиля ворожих режимові демонстрацій. Вони відбувалися головно по університетах і між ними також в одному з найбільших університетів в ЗСА, в стейтовому університеті в Каліфорнії. Тамошнім губернатором був тоді Роналд Реґен. У реакції на ті демонстрації він підніс значно оплату за навчання і загрозив дальшою підвишкою, якщо демонстрації студентської молоді будуть продовжуватися. І вони припинилися.

І тоді і тепер є той самий закулісовий ініціятор і режисер вуличних демонстрацій проти леґальної влади в Америці. Нікому іншому, як тільки Москві залежить на тому, щоб послабити повагу і значення існуючого в Білому Домі голови держави та підірвати повагу самої установи президентури. Можна тільки здогадуватися, чому саме тепер рішено у Москві перевести знову в Америці такі вуличні авантюри. Михайлові Ґорбачову страшенно залежить на підписанні з президентом Реґеном якоїсь нової угоди у ділянці перегонів у зброєнні, щоб мати атут успіху його закордонної політики у розгрі в Політбюрі з його противниками. І тому було б далеко вигідніше Ґорбачову стрінутися й переговорювати з Реґеном, якщо Реґен матиме якнайбільші труднощі на терені Америки.

Перехід більшости в Сенаті в руки демократів — це була приємна для Кремля подія. Проте демократи не менші американські патріоти, як республіканці, а в обох тих керівних партіях є ліві і праві крила. Найбільшим союзником Москви є американська наївність. Американські „пісніки" — це природні союзники Москви і Москва це розуміє. На превеликий жаль, державний провід ЗСА і широке американське суспільство не розуміють, що природним союзником Америки є поярмлені Москвою народи і та сліпа політика мститься на Америці і всьому вільному світі від 1945 року, від кінця Другої світової війни. Є в Америці і справжні ідеалісти, фанатики миру. Було вже таке, що мала група таких миролюбних ідеалістів полетіла до Москви і там намагалися демонструвати перед Кремлем у користь миру. Їх негайно оточили аґенти КҐБ, всіх виарештували, демонстранти перебули кілька годин під арештом, потім посадили їх до найближчого літака і відіслали до Америки. Демонструвати можна тільки у вільному світі, бо це приносить користь Москві. Покищо не було ніяких сутичок демонстрантів з поліцією, яка виарештовує найголосніших авантюрників, силою тягне до поліційного авта і швидко випускає на волю. На хід політики такі демонстрації не мають найменшого впливу.

Юрій Р. Рибак

ІЗ БЮРОВОГО БУДНЯ

Значення бюрової праці для американської економіки найкраще видно з цього, що 45 відс. усіх працюючих „сидять" за бюрком. Подібно як у виробництві, так і у бюровій праці можна завважити повне стремління постійного підвищування продуктивности, при чому бюрових працівників вчать користуватись найновішим технічним обладнанням, що заощаджує час та прискорює діловодство. Модерні підприємства — в міру своєї фінансової спроможности — дбають про відповідне бюрове устаткування і архітектурне розміщення. Тим робом створюють сприятливе довкілля, у якому людина має почуватись щасливою і безжурно віддаватись своєму завданню...

І якраз цю „безжурність" людини захитує бюрова проблема, що впливає на оточення і на видайність праці. Це властиво „внутрішня" сторона людини — її наставлення, її зворушення, її реакція, її поведінка... Навіть у найкраще зорганізованій бюровій системі на поверхню проблем нагло і часто несподівано випливають три роди поведінки, а саме: плач, крик та усмішка.

В одному опиті завважено, що жінки у бюрі плачуть куди частіше ніж чоловіки. З цього теж слідує, що й чоловіки часами не можуть стримати сліз... Із збільшенням працюючих жінок теж більше число їх активізується у плачі під час роботи. Та не увесь плач є назовні, багато плаче нишком і звичайно залишає місце праці. Видно, що проблема проливання сліз у праці має своє значення і зацікавила науковий світ, бо проф. Джін Плес закінчила свою п'ятирічну студію п. н. „Tears and weeping among profesional women: in search of new understanding". Авторка, між іншим спостерегла, що той, хто плаче, вважає сльози „природними", які звільняють від напруги і дають змогу продовжувати працю чи офіційну розмову. Тому і загально вважають, що найкращим засобом, коли „людина з проблемою" плаче у бюрі, дати їй змогу виплакатись, або спитати чи вона бажала б перерву.

Відносно плачу погляд поділений. Одні вважають, що людина може його опанувати, а інші, що ні. Якби не було — людина плаче, бо її „заболіло серце", бо відчула кривду, неправильну критику, довідалась про зміну праці. Словом „щось" подразнило її амбіцію, а як безпосередня реакція — поява сліз. Але плач може бути теж конструктивним. Він може вказати шефові, що його зарядження неправильні, треба змінити спосіб провадження діловодства. Особливий час для проливання сліз — чи пак своєрідні їх жнива — є тоді, коли підприємство переходить реорганізацію або впроваджує нову систему, де не одна голова мусить змінити давній спосіб думання і примінитись до — нового.

Усе має свої межі і це теж відноситься до постійної плаксивости, що шкодить усім у праці, бо, мовляв, з працівничкою треба обходитись неначе б з малою дитиною. Склонність до плачу є може одним із найбільших ворогів успіху жінки, коли вона добивається або осягнула поважну позицію у праці. Не дай Боже, щоб вона просльозилась під час професійної ситуації, бож тоді вона сама себе дискваліфікує! Це є часто причиною — і виглядає як спротив проти натиску жіночого руху — не давати жінкам провідні місця у бизнесі, бо керманичі прямо бояться рискувати головно, коли приходить час критики. Все ж таки існує погляд, що і цьому можна зарадити, давши жінкам відповідні вказівки, поради і приготовити їх до бизнесової істини.

Часто буває і так, що жінка у скрутній ситуації потрапить себе опанувати, однак це триває коротко, бо, звичайно, вона плаче пізніше, заховавшись у своєму бюрі.

І коли жінка у бюрі склонна до плачу, то чоловік серед подібних обставин радше... кричить. І це стається до певної міри висловом його невдоволення, а часто може навіть перейти у фізичний удар п'ястуком об бюрко. І цікаве, що крик пов'язується із „службовою драбиною", бо, звичайно кричатиме працівник вищої позиції на нижчого. У загальному криклива дискусія не впливає позитивно на добрий настрій у бюрі, а навпаки вона тільки пригнічує присутніх і залишає неприємне враження...

Буває і так, що шеф вважає свій крик — як вираз „влади", одначе отією своєю поведінкою він відстрашує працівників від цього, щоб вони ділились з ним інформаціями, що їх вони стримуються йому передати, бо не бажають себе наражувати на його гнів.

Яка ж різниця, коли цей привітно усміхається, і тим дає змогу з працівниками нав'язувати тісніше співжиття — виміну думок й інформації. А як важливо, коли хтось із працівників зробить помилку ненавмисно і шеф з усмішкою це поправить не роздуваючи справи, бо добре знає, що коли йому таке притрапиться, то ніхто не реклямуватиме браку його непомильности..

Але коли усмішка шефа чи співпрацівника стає іронічною, тоді незалежно від солодких слів, ця усмішка перетворюється у невидимий, гострий меч, що прорізує ціле тіло!

Враження, яке переживають присутні, що є свідками поведінки працівників у бюрі, можна б у загальному порівняти до явищ у природі: плач — це наглий зливний дощ, а крик — це громовиця з блискавками. Привітний усміх — це вітрець із відсвіжуючим подувом, а іронічна усмішка — це проникливий подув льодового вітру.

Проблеми мистецьких фундацій

В умовах діяспорного життя культурна, побіч наукової, діяльність не менш важлива, ніж політична. Світ, в основному, оцінює нас на підставі наукових і культурних досягнень. Саме тому в науковій ділянці дуже важливе існування таких осередків, як Український Науковий Інститут Гарвардського Університету, Канадський Інститут Українських Студій, Катедра українознавства при Торонтонському університеті й інші.

У культурній ділянці таку ж ролю повинні виконувати мистецькі музеї й ґалерії. Їх створення й утримування в умовах державного життя народу завжди субсидійоване, держави витрачають великі гроші, щоб спонукати мистецьку творчість і зберігати та експонувати твори мистецтва. Вони бо, мистецькі твори, вказують на рівень культурного розвитку нації. Так було в древній Греції, Римі, в княжій Русі-Україні.

Українці діяспори не можуть сподіватися будь-яких дотацій на створення музеїв чи ґалерій образотворчого мистецтва. Нам не дасть держава, бо під сучасну пору ми її не маємо. А нехтувати мистецтвом — мірилом національної культури — ніяк не можна. За справу творення і розвитку культурних осередків, зокрема мистецьких ґалерій, в умовах діяспори мусить взятися громада, люди, яким дорога рідна культура, її вплив на позицію української діяспори в світі.

Техніка творення громадських культурних установ скрізь однакова: ініціятива одиниць, їхні фонди, гуртування довкола справи кола ентузіястів, праця тих же одиниць з деякою допомогою ентузіястів, врешті приходить час поставити питання: що далі?

Іноді легше створити якусь вартість, ніж потім її зберегти, втримати при житті — діяльності. 1975 року, отже одинадцять років тому, з ініціятиви й коштами фундаторів — подружжя Ярослави й Михайла Шафранюків — постала Канадсько-Українська Мистецька Фундація (КУМФ). Напочатку Канадсько-Українська Мистецька Фундація розпоряджала будинком на вулиці Блюр Захід ч. 2395 у Торонто й мала приблизно 200 мистецьких творів, що їх подарували Я. і М. Шафранюки.

Наполеглива праця фундаторів і членів Дирекції, прихильність і зацікавлення української громади, співпраця з мистцями довели до значної розбудови Канадсько-Української Мистецької Фундації. На сьогоднішній день вона має за собою понад 160 влаштованих нею виставок, які відвідало понад 170,000 осіб. Колекція мистецьких творів, шляхом закупу й дарувань, збільшилася до 500. Фундатори, щоб забезпечити безперебійну діяльність Канадсько-Української Мистецької Фундації, дарували їй будинок на вулиці Блюр-Вест, числа 2116-2130 у Торонто. Перший поверх і частина другого цього будинку наймаються на крамниці й бюра, а прибуток з найму призначається на поточну діяльність Канадсько-Української Мистецької Фундації: податок, оплату працівників, ремонти, огрівання, світло тощо. Це і є головні ресурси втримання Фундації. Крім них на цю ціль призначаються невеликі прибутки з комісового від проданих мистецьких творів. Невеличкою частиною матеріяльної бази є теж членські внески.

П'ять кімнат на другому поверсі названого будинку дані у безплатне користування Світовому Конґресові Вільних Українців і три кімнати Комітетові Українців Канади в Торонто.

Вартість будинку оцінюється на кілька мільйонів долярів, а вартість збірки мистецьких творів на 500,000 долярів, не враховуючи устаткування Ґалерії.

Усе це до сьогоднішнього дня діє передусім завдяки повній посвяті праці фундаторів, які кожного дня, за винятком середи, присутні в Фундації й займаються поточною адміністрацією — влаштуванням виставок, продажем мистецьких творів, кореспонденцією тощо.

Описана тут ситуація не може тривати вічно, зокрема у безконечність не зможуть провадити поточної адміністрації Фундатори Канадсько-Української Мистецької Фундації. Вони щораз частіше натякають на конечність знайти розв'язку, яка б, з одного боку, хоч би частинно, звільнила їх від виснажливої праці в КУМФ, а з другого боку забезпечила громадську українську культурну установу — КУМФ — перед занепадом, забезпечила її безперебійну діяльність, навіть дальший розвиток. Перед Канадсько-Українською Мистецькою Фундацією постає питання: що далі?

Канадсько-Українська Мистецька Фундація, як зареєстрована урядом Онтаріо неприбуткова культурна установа, діє на підставі статуту, згідно з яким Канадсько-Українську Мистецьку Фундацію очолює Дирекція, що складається з дев'ятнадцяти осіб.

Більшість сьогоднішнього складу Дирекції КУМФ, це ще професійно працюючі особи і, як видно, жоден з її членів неспроможний під сучасну пору на щодень зайнятися справами в Фундації. Кількамільйонна, якщо йдеться про вартість майна, установа вимагає, щоб про напрями її діяльности вирішувало якнайширше коло зацікавлених розвитком і збереженням українського образотворчого мистецтва осіб. Дотеперішнє коло членів КУМФ не так вже велике. Саме тому, маючи на увазі досі сказане, отже добро Канадсько-Української Мистецької Фундації, української громади, Дирекція КУМФ вирішила звернутися з закликом вступати в члени Канадсько-

(Закінчення на стор. 4-ій)

А. Альмог

БРЕХНЯ І СУМНІВИ

II.

Другий свідок обвинувачення, Пінхас Епштайн, заявив у 1981 році на суді в Клівленді, де вирішувалася справа про позбавлення Дем'янюка громадянства: „Я не можу знайти слів, щоб описати бачене...". Однак він знайшов слова, щоб розповісти і про обрізок залізної рури в руках, яким „Іван Ґрозний" бив в'язнів перед входом у крематорій, і про садистську посмішку ката. Але 36 років раніше, в 1945 році, той же Епштайн, даючи зізнання перед комісією союзників про табір смерти Треблінка, ні слова не згадав про „Івана Ґрозного". В цих зізнаннях багато різних подробиць, в тому числі другорядних, але про ката з Треблінки нема ні слова. Або Епштайн його не знав, або того там взагалі не було.

Третій свідок обвинувачення — Йозеф Чарни. Даючи зізнання на Фльориді, де вирішувалася доля Федоренка, Чарни запутався під час перехресного допиту, і окружний суддя заявив на його адресу: „Театральна фігура, яка абсолютно не заслуговує довір'я".

До речі, і ця театральна фігура, і дві попередні були ключовими свідками і в справі Федоренка. Це перша, але далеко не остання дивовижність.

Про табір смерти Треблінка написано багато. Тут і „Рік у Треблінці", книга, написана очевидцем Янкелем Верніком, і документальна книга Розенберга і Епштайна „Табір смерти Треблінка", і документальний збірник Олександра Доната, складений на підставі свідчень шести уцілілих в'язнів, і, нарешті, „Треблінка" — книга, написана Жан-Франсуа Коен-Стейнером. У всіх цих книгах ні разу (!!!) не згадується „Іван Ґрозний". Лише двоє згадують якогось Івана — робітника газової камери, що відзначався жорстокістю. Ці двоє — Розенберґ, який заявив, як уже було сказано вище, що Іван був убитий в 1943 році, і Вернік, який втік з табору і помер у 1972 році.

То чи існує взагалі „Іван Ґрозний"? Чи не сталися тут випадково або свідомо аберація і „накладання" пам'яті? Чи не є „Іван Ґрозний" такою мітичною фігурою, „демоном зла" табору, складеним з Івана — робітника газової камери, про якого згадують Вернік і Розенберґ, монстра і садиста-ґіганта (ріст Дем'янюка, до речі, всього 175 см) — польського селянина, що жив біля Треблінки, і який часто зустрічав в'язнів перед воротами в табір з обрізком залізної рури в руках, про який пише Коен-Стейнер; і, нарешті, німецького охоронника Християна, який відзначався незвичайною жорстокістю і був вбитий партизанами коло Трієсту в травні 1944 року.

Хаїм Штаєр, який проживає в даний час в Австралії, заявив під присягою в американському консульстві в Мельбурні, що робітника газової камери, відомого під іменем Іван, звали насправді Людас Кайріс. Протягом восьми місяців Штаєр, який виносив трупи з газової камери, щодня зустрічався з „Іваном". Зізнання Штаєра були 2-го вересня 1980 року документально завірені віцеконсулом З'єднаних Стейтів Брусом Розенберґом.

Троє уцілілих в'язнів Треблінки, які живуть нині в Польщі, не могли впізнати „Івана" на пред'явленій їм фотографії. Американська влада не дозволила всім трьом приїхати до Клівленду, а тепер Польща дозволяє їм свідчити в Єрусалимі.

Так мається справа з зізнанням свідків.

Цілком очевидно, що пізнати в нинішньому 67-річному Іванові Дем'янюкові того самого Івана — річ неможлива. Таким чином вирішальне значення мають дві фотографії: фотографія 1951 року з іміграційної справи Дем'янюка і друга, з його виказки, виданої нібито в німецькому вишкільному таборі Травніки.

Спеціялісти відмовляються впевнено ідентифікувати одну і ту ж людину на цих двох фотографіях. Зфотографовані вони все таки з проміжком біля 10 років.

Цей документ є ключовим у справі Дем'янюка. Аллен Раєн, колишній голова спеціяльної комісії Департаменту справедливости ЗСА, людина, яка вирішила по суті долі Федоренка і Дем'янюка, вважає цей документ надзвичайно цінним і дякує совєтському урядові за прислану копію (див. книгу Раєна „Тихі сусіди", видану в Ню Йорку в 1984 році). Документ цей надзвичайно цікавий.

Поперше, скарбник вишкільного табору Травнікі, який живе донині, заявив, що не пам'ятає, щоб у таборі взагалі видавали будь-які виказки. Курсанти перебували на становищі напівв'язнів і їм було заборонено вільно пересуватися.

Подруге, на привезеній А. Гаммером з СССР виказці нема дати. Відсутність дати на подібному документі — явне недбальство, немислиме для працівників німецьких адміністративно-військових служб.

Потретє, на фотографії Дем'янюка є чотири характерні чорні точки: дві у верхньому правому куті і дві посередині. За розмірами і розміщенням ці точки на диво співпадають з дірочками від скріпок, якими в наші дні іноді прикріплюють фотографії до документу.

Закінчення буде.

Андрій Бук

ДОЛЯР І ІНФЛЯЦІЯ

Американський доляр у своїй історії базований на золоті; до 1969 року навіть золотом ґарантований належить до найбільш стійких валют. Від 1879 до 1934 років одна унція золота рівнялася 20.67 дол. У 1934 році під час монетарної конференції у Бреттон Вудс, Ню Гемпшир, держави світу погодилися, досьогодні торгують, держать свої резерви і платять свої зобов'язання американським доляром, або фунтом штерлінґів чи золотом. Тоді ЗСА мали найбільші у світі резерви золота (24 більйони дол.) і Уряд часами, крім паперових банкнотів, випускав золоті і срібні монети. Нині резерви золота у Форт Нокс зменшилися до 7 більйонів дол., з чого минулого року зужито два мільйони унцій на золоті монети зі знаменем орла і Статуї Свободи з нагоди 200-річчя Конституції.

У 1934 році піднесено ціну на золото до 35 дол. за одну унцію і тоді перший і єдиний раз здевальвовано доляр. З того часу збільшена золотом ґарантія золота стала атракцією цілого світу. Всі держави купували його, вимінювали за доляри і робили запаси. Найбільше його набула Франція де Ґолля (поверх 6 більйонів дол.) Одначе в 1967-70 роках через економічний застій, великий державний дефіцит (270 міл. дол.), два рази девальвований франк і зв'язаний гріш запаси золота впали до 3.4 більйона долярів. У висліді на протязі декад вартість доляра захиталася. Знищила його і далі нищить інфляція, сповільнена економіка, зростаючий державний і торговельний дефіцити головно через воєнні дії (Друга світова війна, В'єтнам, Корея), а економічно-мілітарні допомоги знищених війною державам та відсталим країнам надщербила і дальше нівечить його вартість до того ступеня, що тепер він вартий 29 центів вартости доляра 1949 року.

Доляр найбільше став тратити на вартості в останніх двох десятиріччях (останнього року 6 центів). Одначе за цей час і валюта інших індустрійних країн (франк, ліра, данський ґульден, фунт штерлінґів) втратили далеко більше, багато разів девальвовані, а у відсталих країнах девальвовані по кілька разів протягом року. Так, що доляр в порівнянні до інших валют далі має свою вартість і всі держави світу будують на ньому свої резерви й економіку. Захитані монетарні, фінансові і економічно-інфляційні проблеми світу спричинили в 1970 році скликання 115 членів Міжнародного монетарного фонду на конференцію у Ріо де Жанейро (з нагоди 20-их роковин заснування М.М. Фонду) під час якої майже одноголосно (крім Франції, яка єдина далі була за системою золота) погодилися на т. зв. „паперове золото" підсилюючи довір'я і стабільність американського доляра так, що він разом з „паперовим золотом" і монетарним золотом став ключовим у міжнародних торговельних взаєминах досьогодні, далі допомагає відсталим країнам і багато держав світу тримає його в своїх резервах. Тоді також затверджено двояку систему цін: одну офіційну ціну 35 дол. за унцію золота для міжнародних трансакцій: другу довільну ціну на золото для професійних, артистичних і індустрійних цілей. Звільнене з ґарантій доляра золото на вільному ринку зачало сильно звишкувати, так що в 1980 році ціна зросла до 850 дол. за унцію. Процвітав чорний ринок, як рівно ж купували приватні обивателі поодиноких держав включно до ЗСА (раніше за законом американським горожанам було заборонено купувати брили золота і золоті монети.

Одначе медові часи жовтого металю не довго тривали, бо по кількох роках ціна впала до 300 дол. за унцію. Натомість в останніх двох роках, а особливо за перший квартал цього року ціни на шляхетні металі зачали сильно зростати: золото на вільному ринку зросло 9.7 відс. зараз 460 дол. за унцію) в 1986 р. на біржі 65 відс.). Інтересне, що за перший квартал ц.р. ціна на срібло зросла 35.6 відс. зараз 9.56 дол. за унцію (була 3.35 дол.). Яка будучність шляхетних металів годі предсказати. Деякі експерти твердять, що срібло вийде на перше місце, а золото може піти слідами чорного і плинного золота.

Коли доляр став світовою валютою держави світу зачали його набувати переважно через торговельні зв'язки і творити резерви. Деякі з держав (СССР і його сателіти) набували його через воєнні несплачувальні позики, висилки пакетів з високими додатковими оплатами, посмертними записами колишніх горожан та чорним ринком, на якому вартість доляра зросла 20-кратно. Через зростаючий добробут, заробітні платні, особисті прибутки, великі витрати через безнастанні економічні і мілітарні допомоги іншим країнам, а головне через постійне зброєння і утримування великих контингентів військ, що спричинило брак товарів на ринку — зросли ціни, зменшилася вартість доляра та посилилась інфляція. Витрати на оборону, з погляду цивільної економіки, непродуктивні, бо служать виключно воєнним цілям. Тому на підставі клясичної економічної теорії, вони є найбільшим інфляційним фактором економіки, бо зуживають багато грошей на непродуктивні цілі, поступово спричиняються до зростання цін-коштів прожитку і збільшують інфляцію (в 1975 році 11 відс. працювало в оборонному секторі, в 1985 році — 9 відс.). Фінансисти, банкіри і монетаристи Асоціяції американських банкерів і Міжнародного монетарного фонду рішили на конференції Міжнародного банку в Швайцарії, щоб Уряд Америки зменшив мультимільйонові допомоги іншим державам; видатки на зброєння, стримав незворотні позики і зразу приступив до стабілізації доляра, який може спричинити світову інфляцію. Останніми часами весь вільний світ, а головно індустрійні країни одноголосно заговорили на сполох про доляр, який від двох років втратив на вартості поверх 40 відс. в порівнянні до валют інших країн (44 відс. до єна, 49 відс. до німецької марки), а дальший спад поглибить інфляцію, зріст якої може спричинити господарчий застій.

Слово інфляція останніми часами стало дуже популярним, — здобуло світове горожанство — це постійне зростання цін через надмірну кількість в обігу грошей, які через це тратять на вартості, одним словом це знецінення гроша. Є це зачароване колесо, в якому тратять усі: продуцент, робітник, споживач і уряд. Інфляція має великий вплив на економіку країн світу, бо спричиняє господарчо-економічні циклі: економічного розвою, або

(Закінчення на стор. 4)

Українські Діти в пошані Матерям

Українська Школа при Церкві-Пам'ятнику в Бавнд Бруку, Ню Джерзі

запрошує Українську Громаду Бавнд Бруку, Ню Бранзвику й околиць на спеціяльний

КОНЦЕРТ

присвячений

Українським Матерям

який відбудеться

в неділю, 10-го травня 1987 р. о год. 1-ій дня в осередку УПЦ — Дім Української Культури

В концерті візьмуть участь, перший раз, молоді танцюристи (понад 50 осіб) української школи під керівництвом ВОЛОДИМИРА ЮРЧЕНЮКА.

Наукове Т-во ім. Шевченка в Ню Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

з циклю Неповторний Львів *на тему:*

ЛЬВІВ І УКРАЇНСЬКЕ ПРОТИНІМЕЦЬКЕ ПІДПІЛЛЯ 1941-1944 рр.

яку виголосить

Мирослав Прокоп

що відбудеться

в суботу, 9-го травня 1987 р., о год. 5-ій веч. в домі НТШ в Ню Йорку, Н. Й.

при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

Допомогова Комісія Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

влаштовує

ІНФОРМАЦІЙНУ ЗУСТРІЧ про українців у Бразилії

яка відбудеться

в суботу, 2-го травня 1987 р. о год. 6-ій по пол. в Домі Українського Визвольного Фронту

при 136 Друга Авеню в НЮ ЙОРКУ

ПРОГРАМА

Інж. Петро Бокало — Висвітлення озвучених прозірок про історію українського поселення в Бразилії

Марія Данчук-Решітник — „Земельний проєкт ЗУАДК-у в Бразилії"

Питання, відповіді і дискусія

Даток: 3 дол. від особи.

Екзекутива ЗУАДК-у щиросердечно запрошує все Українське Громадянство Ню Йорку і околиць громадно прибути на згадану зустріч.

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ 1987

„Верховина", Ґлен Спей, Н. Й.

Рома Прийма-Богачевська

мистецький керівник

- **"WORKSHOP" — 28 червня — 18-го липня**
  Курси для заавансованих танцюристів від 16-го року життя, вгору
- **ТАБОРИ для МОЛОДІ — 9-22-го серпня**
  Від 7-16 років життя
- Учителі: **Рома Прийма-Богачевська, Ярослав Клунь, Петро Павлишин, Надя Семчук**
- Гостинні викладачі: **Валентина Переяславець, Любов Волинець, П. Павлишин**
- В програмі: **українські народні танці, характерні, балет та хореографія**
- **Виклади про українську етнографію, побут, звичаї та ношу**

По інформації:

**UKRAINIAN DANCE CAMP
c/o Roma Pryma-Bohachevsky
523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009
(212) 677-7187**

ДЕПАРТАМЕНТ ЕНЕРҐЕТИКИ З'єднаних Стейтів Америки повідомив про проведення другого за останній тиждень підземного нуклеарного випробування на полігоні в стейті Невада. Сила проведеного вибуху не перевищила 20 кілотонн. Вибух проведено на глибині 300 метрів.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Ізраїля Їцак Шамір і міністер закордонних справ й лідер Соціялістичної партії Шімон Перез ведуть „війну" між собою за те, чи Ізраїль має брати участь у міжнародній конференції для полагодження справ на Близькому Сході, чи ні. Виглядає, що жертвою цієї „війни" став державний секретар ЗСА Джордж Шулц. Шамір хоче, щоб він (Шулц) не годився на скликання міжнародної конференції, тоді коли Перез формально звернувся до Вашінґтону з проханням продовжувати переговори в цій справі з іншими державами світу. Не слід виключати, що на цьому тлі може постати урядова криза в Ізраїлі вже в недалекому майбутньому. Великою перешкодою для ізраїльської згоди є вимога Йорданії, Єгипту і Совєтського Союзу, щоб у такій конференції брали участь також представники Палестинської Визвольної Організації, тепер об'єднаної під одним проводом Ясіра Арафата.

АСИСТЕНТ ПРЕЗИДЕНТА і державного секретаря в справах роззброєння Едвард Равні підтримав думку колишнього президента Ричарда Ніксона і колишнього державного секретаря Генрі Кіссінджера з приводу угоди з Совєтським Союзом про роззброєння. Точка зору Ніксона і Кіссінджера була викладена ними в спільній статті, що появилася в газеті „Лос Анджелес Таймс". Ніксон і Кіссінджер попередили теперішню Адміністрацію, що якщо ЗСА виведуть з Европи свої ракети середнього засягу в обмін на такий же крок СССР, то Москва дістане значну військову перевагу над країнами — членами НАТО. „Якщо ми підпишемо такий договір, то створимо найбільшу кризу в НАТО за всю 40-річну історію існування цього союзу", — вважають Ніксон і Кіссінджер, які виступили зі спільним комунікатом перший раз після 1974 року, коли Ніксон залишив Білий Дім. У своїй статті вони радять Р. Реґенові включити в майбутню угоду з Совєтським Союзом пункт про демонтаж ракет середнього засягу, що знаходяться в азіятській частині Совєтського Союзу.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕЛЕҐАТ Лінн Гансен на женевській конференції ООН в справах роззброєння запропонував совєтським експертам відвідати фабрику, на якій знищується хемічна зброя, і побувати на складах, де така зброя зберігається. Л. Гансен також заявив, що ЗСА готові обговорити справу про взаємні відвідини совєтськими і американськими спеціялістами випробувальних нуклеарних поліґонів. Керівник совєтської делеґації на конференції в Женеві Юрій Назаркін заявив, що його країна уважно розгляне пропозицію Гансена і, можливо, пришле експертів на американську фабрику в Твелі, Юта, в жовтні цього року.

„Нова"...

(Закінчення зі стор. 1)

якому Л. Крупа здобуває ряд нагород і стипендій, виїжджає декілька разів до Европи як солістка, а в Західній Німеччині також перебуває, як учителька фортеп'яна. Всюди дістає дуже прихильні рецензії. Зокрема успішні були її виступи з Римською оркестрою в Італії у 1980 і 1981 роках.

Від 1979 року вона є в учительському зборі Українського Музичного Інституту в ЗСА, а від 1985 року навчає літом на Нюйоркському університеті.

Крім цієї так широкої активности, що виповняє вщерть її увагу та час, Л. Крупа завжди шукала за новими формами передачі музики слухачам.

Це постійне шукання пробудило в неї ідею зорганізувати камерну оркестру, яка пропаґувала б камерну музику, але не лише чужинецьких композиторів, а також українських, про праці яких публіка доволі мало знає.

Маючи широкі знайомства у музичних колах, вона своєю наполегливістю та завзяттям зуміла піднайти групу музиків, що зголосилися разом з нею спробувати підготовити ряд камерних концертів.

Перший із них відбувся в лютому 1984 року в Українському Інституті Америки, що його також він спонзорував. Дальші були вже самостійними, хоча усі досі відбувалися в приміщенні УІА.

У камерній оркестрі „Нова" виступають крім її ініціяторки Л. Крупи, Ерік Фрідлендер — чельо, Джеймс Шлефер — флейта, Джефрі Адлер — клярнет і Марія Колюмбія — скрипка. Склад ансамблю міняється залежно від програми і можливостей його членів. Розуміється, вияснює нам Л. Крупа, тут важлива також справа заплати і часу. В тій частині нашої розмови піяністка Л. Крупа перекидається в адміністратора і ділово розповідає про різні труднощі, пов'язані із такими концертами, які розпочинаються від підбору репертуару, розписання нот і проб, а вкінці про їхні фінансові труднощі. А все ж вона з гордістю повідомляє, що „Нова" від осені 1986 року заінкорпорована в стейті Ню Джерзі і завдяки тому вона плянує ряд концертів „Нови" в Ню Джерзі вже осінню цього року.

Друга корисна новина для ініціяторки „Нови" це факт, що їй вдалося тепер підшукати музичного дорадника ансамблю д-ра Карльоса Рауша, уродженця Чіле, який є композитором та професором музикології в Ню Йорку, а рівночасно, як чоловік українки, має він знання і відповідне відношення до української музики, пропаґування якої лежить Лярисі дуже на серці.

Л. Крупа вияснює нам, що українська камерна музика мало відома, а вже зовсім не відома серед чужинецької публіки, яка приходить численно на концерти „Нови" спонукана до участи неукраїнськими виконавцями.

В такий спосіб наша українська піяністка ширить серед чужих українську музичну культуру і її високий рівень.

Досі „Нова" мала вже 12 успішних концертів від 1984 року — це неабиякий успіх для цієї музичної одиниці. Але найбільше це успіх Ляриси Крупи, молодої, талановитої, а при тому енерґійної піяністки, яка вміла поєднати непересічний музичний талант із організаторським хистом і нецікавою, але конечною адміністраційною працею, яку сама наложила на себе, щоб здобувати ширші можливості у чужому світі для української музики.

ЗАПРОШУЄМО Вас на **ФЕСТИВАЛЬ** церкви св. **ЮРА . НЮ ЙОРКУ**

ST. GEORGE Ukrainian FESTIVAL

П'ЯТНИЦЯ 15 ТРАВНЯ 4 по пол. до 11 веч.
СУБОТА 16 ТРАВНЯ 11 рано до 11 веч.
НЕДІЛЯ 17 ТРАВНЯ 1 по пол. до 11 веч.

схід 7-ма вулиця поміж 2 і 3 авенями

ХОРО-СПІВИ • СОЛІСТИ • НАР. ТАНКИ • ГАГІЛКИ • ВИСТАВКА І ПРОДАЖ ШОВКОДРУКІВ • ПИСАННЯ ПИСАНОК • ВИШИВАННЯ • ВИКОНАННЯ ҐЕРДАНІВ • СМАЧНІ СТРАВИ • ПЕЧИВО • ФІЛЬМИ З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У ДІЯСПОРІ • ПРОЗІРКИ ПОДОРОЖЕЙ 1000-ЛІТТЯ У 1988 РОЦІ • ПАРОХІЯЛЬНИЙ КІОСК ПАМ'ЯТОК 1000-ЛІТТЯ

ЛАСКАВО ПРОСИМО ПРИБУТИ

У Зоряне Царство Духа Предків Рідних відійшла 29-го березня 10.987 року Дажбожого віруюча РУНВіри (Рідної Української Національної Віри), утвердженої в науці Учителя Пророка ЛЕВА СИЛЕНКА

Борислава Єва Лисенко

народжена в 10.922 році Д., похована за обрядом РУНВіри в Саворпі (Святині Оріянської Пам'яти) біля Святині Матері України в Спрінґ Ґлен, Н. Й.

О, Великий Дажбоже, зорею
Шлях сія до Небесних Осель.
Поєднай мирну душу з душею
Тата Оря і Матері Лель.

Вічна пам'ять про душу спочилу,
Пам'ять світла, як сонце, свята.
Уквітчаєм любов'ю могилу
На безсмертя — на вічні літа!

Поєднай мирну душу із світом
Рідних Весен, Ланів і Дніпра,
Щоб жила вона проміннем-квітом
У Безсмертній Святині Добра.

О, Великий Дажбоже, ми знаєм
Твій Закон — Твоє вічне Буття,
Що померши, в Тобі воскресаєм
Неповторністю душ і життя.

Муж рунтато Мирослав Ів. Лисенко, сини Петро і Олександер, донька Ольга, двоє внуків, сестра Елисавета

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 28-го квітня 1987 р., після тяжкої недуги на 86-му році відійшов у Вічність

наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

Василь Петришин

народжений у Ляшках Мурованих, Львівської області.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 1-го травня 1987 р. в год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Burnadz Memorial Home, 371 Lakeview Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу, 2-го травня 1987 р. ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА о год. 9-ій ранку в церкві св. Миколая в Пассейку, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишились у глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
син — ВОЛОДИМИР з дружиною АРКАДІЄЮ
дочка — ОЛЬГА ГНАТЕЙКО з мужем МИРОНОМ
внуки — ТИМІШ І РОКСАНА ГНАТЕЙКО
Близька і дальша Родина в Україні

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Помолімся за спокій душ померлих!

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

буде відправлена

в УКЦеркві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й. в неділю, 3-го травня 1987 р., о год. 10-ій ранку

за душі Блаженної Пам'яті Членів Українського Патріярхального Товариства — Відділ Ню Йорк:

АНДРУШКІВ СТЕПАН	КУЛЬБА ВОЛОДИМИР
АРТИМЕЦЬ ВАСИЛЬ	КУНИЦЬКА ОЛЕКСАНДРА
АРТИМИШИН ЮРІЙ	КУРОВИЦЬКА ОСИПА
БАКУМЕНКО ГРИГОРІЙ	КУРОЧКА МАРІЯН
БЕРЕЗА БОГДАН	КУЧМА МИРОСЛАВ
ВОВЧУК СТЕПАН	ЛЕНЬ ОСИПА
ВОРОНЕВИЧ ОЛЕНА	ЛЕМІЩУК МАРІЯ
ҐЛЮТ АНТОНІНА	ЛЕШКО ТЕОДОР
ҐЛЮТ ПЕТРО	ЛОПАТИНСЬКА АНТОНІНА
ГАРАСИМІВ МАРІЯ	МАЄВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДЕР
ДАЦКІВ ІВАННА	МАНАЦЬКИЙ ЕВСТАХІЙ
ДЗЯДІВ ІВАН	МАРТИНЮК ІВАН
ЗАХАРЧЕНКО РОЗИНА	МАШТАЛІР ОЛЬГА
КАЧМАРСЬКА ОЛЕНА	НИКИФОРЯК АННА
КЕКІШ ЕВГЕНІЯ	НИКИФОРЯК САВА
КЛЮФАС ВСЕВОЛОД	ОНИШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР
КОГУТ ІВАН	ОСІДАЧ МИРОСЛАВ
КОЗАК ІВАН	ПИРСЬКА МИХАЙЛИНА
КОЛТУНЮК ІРИНА	РЕКШИНСЬКА СЕРАФИНА
КОЛТУНЮК МИРОСЛАВ	РЕШЕТУХА ІВАН
КОМАРИНСЬКА ДАРІЯ	СКОРОБОГАТИЙ РОМАН
КОРОЛИК ВОЛОДИМИР	ЧУБАТИЙ МИКОЛА
КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ ЛЕОНІД	ЯРЕМЧУК ГРИГОРІЙ

Всіх Вельмишановних членів УПТовариства — Відділ у Ню Йорку і українських громадян просимо про участь у відправі і молитвах за померлих.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОМЕРЛИМ ЧЛЕНАМ УПТ-ва!

Управа Відділу
Українського Патріярхального Т-ва

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих Дорогих Осіб, заходом родини, друзів і знайомих Фундація УВУ проголошує творення в їх імені слідуючих родинних ПОСТІЙНИХ СТИПЕНДІЙНИХ ФОНДІВ (ПСФ):

Замість квітів у св. п. мґр. Надії Котик-Кух, на ПСФ в її імені зложили слідуючі особи:

135 дол. — д-р. Евген і Володимира Котики;
по 100 дол. — Осип і Ольга Боби, мґр. Роман і мґр. Люба Ґалібеї, Зірка Галібей, Володимир Кух, Юрій і Лариса Кухи, д-р. Любомир Романків;
по 50 дол. — проф. Таїса Богданська і Марійка Голіната, Богдан Галібей, Парася Іванець, Надія Кравчук, Володимир Кульчицький-Ґут, Микола і Марія Семанишини, інж. Ярослав і д-р. Олександера Ткачі, Юрій і Христина Ференцевичі;
по 30 дол. — Іван і Галина Галії, Люба і Сальвадор Ґонзалез, Наталка Кравчук-Аєрс, Роман і Марта Савицькі, Люба Стефанівська;
по 25 дол. — Хтистина Голубець, Святослав і Ґізеля Коцюбали, Ярослав і Лідія Ляшевичі, Михайло й Ірена Морози, Юрій і Христина Навроцькі, Володимир і Марія Сенстухи, Іван і Стефанія Цьолки;
по 20 дол. — Ірена Качмарська, Іван і Люба Турянські.

Разом .... 1.500 дол.

Мирослава Савчак, у св. п. мужа д-ра Володимира на ПСФ в його пам'ять 500
Стельмах, Іван у св. п. дружини Татіяни на ПСФ у її пам'ять 500
Дидинський, Константин і Надія в св. п. ред. Генадія Которовича 100
Когут, Тарас в св. п. батька Михайла 100
Оприско, Степан і Юрій у св. п. Володимира Слобіцького 100
(Прізвище не чітке) у св. п. батьків Анни і Григорія 100

Божественні Літургії і Панахиди за померлих членів Фундації та осіб в світлу пам'ять котрих родина чи друзі зложили пожертви на Фундацію УВУ — відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашого поселення.

(Просимо слідкувати за нашими оголошеннями).

Дякуємо всім Вельмишановним Жертводавцям і кличемо наші голови перед пам'яттю Покійних. Нехай ласкавий Господь дасть Їм вічний спокій, а світла пам'ять про них залишиться вічна серед нашої спільноти.

(Всі пожертви можна відтягнути від податку).

УПРАВА Ф. УВУ

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в Ню Йорку

повідомляє зі сумом усіх Членів та всю Українську Громаду, що з Волі Всевишнього в дні 22-го квітня 1987 року відійшов у Вічність

бл. п. інж.

ОСИП БУРАЧОК

ГОЛОВА КРЕДИТОВОГО КОМІТЕТУ

ПАНАХИДА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в днях 24-го та 25-го квітня 1987 р., після чого Тлінні Останки спочили на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині, Доні та всій опечаленій Родині висказуємо наші найщиріші співчуття, а Покійному хай буде

ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

ДИРЕКЦІЯ та ПРАЦІВНИКИ

Українське Патріярхальне Товариство в США — Відділ в Ню Йорку

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

в неділю, 10-го травня 1987 р., о год. 1:30 по пол. в Домі Українського Визвольного Фронту в Ню Йорку, Н. Й.

при 136 Друга Авеню

відбудеться

СПІЛЬНЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

В програмі: **СВЯТОЧНА ПЕРЕКУСКА**

В мистецькій частині участь беруть: **Христина Карпевич, Наталія Соневицька, Роман Левицький, Орест Гарасимчук, Любомир Зелик** — *ведучий*.

На закінчення буде висвітлений фільм із святкування з приводу 40-річчя т. зв. „возз'єднання" УКЦеркви з московською ПЦерквою у Львові.

Зголошення приймаємо до 6-го травня ц. р.

УПРАВА

В. Білик...

(Закінчення зі стор. 1)

щенства пароха о. Романа Мірчука. Вкінці він подякував всім членам Окружної Управи та членам відділових урядів за співпрацю, яка допомогла успіхам Округи.

Секретар Й. Зубрицький звітував про відбуті засідання Управи і свою допомогу в праці голови Округи. Він склав подяку за співпрацю всім членам Управи. За неприявного касира звітував В. Білик. Він подав цифри приходів і розходів Округи та кінцеве сальдо в сумі 1,802.61 дол. В імені Контрольної комісії здала короткий звіт П. Баутянська, яка вкінці цього звіту поставила внесок уділити абсолюторію уступаючій Управі разом з висловом признання за добре виконану працю. Після цього переведено вибір Управи.

Головний секретар Володимир Сохан привітав учасників зборів в імені Головного Екзекутивного Комітету і склав подяку Окрузі за виконану працю, особливо всім союзовцям Округи за здобутки нових членів у 1986 році. Він поінформував вичерпно про широку діяльність УНСоюзу у всіх його ділянках праці та закликав урядовців Округи і відділів до посиленої праці, бо тільки великий і сильний УНСоюз зможе ще більше і краще сповняти свою важливу місію. Головний секретар присвятив окрему увагу досягненням УНСоюзу в допомозі поневоленому українському народові та в обороні українського імени. Вкінці він подав інформації про нові грамоти і нові кляси забезпечення, що їх підготовляє до випуску УНСоюз.

Після доповіді відбулась дискусія, в якій учасники обговорили ряд справ та поставили багато питань, на які доповідач подав обширні відповіді та вияснення.

Подякою за перевибір та закликом до дальшої праці закінчив ці збори В. Білик.

Після зборів ще довго велись дружні розмови на союзові та громадські теми при смачній перекусці, що її підготовили Галина Білик і Галина Гаврилюк.

НАЙБІЛЬШИЙ СКАНДАЛ з підкладенням підслухових апаратів в будинку амбасади ЗСА в Москві і в новому комплексі аґентами КҐБ дає нагоду для консерватистів критикувати політику державного секретаря Джорджа Шулца, який під час його останньої поїздки до Москви і переговорів із совєтськими лідерами, мало заторкував справу шпигунського скандалу, а більше дбав про віднову політики детанту і атмосфери „співіснування". У якійсь мірі до цього спричинився колишній державний секретар Генрі Кіссінджер, — кажуть політичні спостерігачі і консервативні коментатори, які твердять, що американська спільнота і альянти ЗСА ще й досі не довідались чи ця „нова політика" Шулца-Кіссінджера була узгіднена з президентом Роналдом Реґеном, чи вони поставили його перед доконаний факт, від чого він не може вже тепер відмовитись з огляду на підірваний престиж уряду і президентські вибори в наступному році.

ПРЕЗИДЕНТ ПОРТУГАЛІЇ Маріо Соарез розв'язав парлямент 28-го квітня і заповів нові парляментарні вибори на 19-го липня цього року, два роки скоріше, щоб в такий спосіб розв'язати урядову і міжпартійну кризу. Криза почалася в середині урядових коаліційних партій, які творили уряд під керівництвом прем'єр-міністра Анібаля Кавако Сільвії. З огляду на існування сильної соціялістичної опозиції, коаліційні демократичні партії не мали вже від самого початку існування уряду жадних виглядів на довготривалість і розгорнення повністю їхньої програми. Соціялістична і комуністична партії бльокували всякий прогрес вважаючи, що економічні проблеми можуть розв'язувати тільки ліві.

Доляр...

(Закінчення зі ст. 2)

економічного застою-рецесії. Тому уряди-держав усього світу ведуть з тією економічною недугою безнастанну боротьбу. Інфляційне жниво сильно пожвавилося після Другої світової війни, а особливо в останній декаді (у деяких відсталих країнах поверх 20 відс.) через непевну світову ситуацію, гігантичне навипередки зброєння і надмірне розходження приросту населення до приросту посівної площі — запасу харчів (відношення 4 - 1). Тому нині на поверх 150 держав-членів Об'єднаних Націй майже 30 відс. не доїдає, майже один мільйон голодує — імпортує збіжжя-харчі, багато фінансово так заборгованих і в Міжнародному монетарному фонді, Міжнародному банку і приватних банках що не всилі навіть платити відсотків і не мають за що імпортувати харчів. На думку світових фінансових і економічних аналітиків, інфляції як такої, напостійно не можна припинити. Її можна зменшити-стримати на певний час відповідними протидіями у виїмковому стані (замороження цін і платень), сповільнити відповідними протидіями у виїмковому стані (замороження цін і платень) сповільнити відповідними економічно-фінансовими протидіями.

Сучасна фінансова політика американського Уряду, щоб низькою вартістю доляра зменшити торговельний дефіцитовий баланс, завела. Дефіцитовий торговельний балянс від п'ятьох років не меншає, а зростає. Уряд з місяця на місяць випускає на ринок щораз то більше гроша, які масово купує за єни і німецьку марку Японія і Німеччина, щоб стримати від спаду свої валюти (сьогодні один доляр рівний 1.80 німецької марки (було 3.2 , і 139 єн, як рівнож п'ять разів знизив „дискантову стопу" чим спричинив, хоча сповільнений семирічний економічний ріст. Через брак торговельно-економічної кооперації з Японією і деякими европейськими країнами та безуспішні звернення і переговори з ними продовжують дальший спад доляра, збільшують торговельний дефіцит і інфляційне жниво. Японія не дотримала торговельних умов з липня минулого року і зачала нечесну щодо ЗСА торгівлю. Крім імпорту своїх продуктів до ЗСА і продажу авт по зниженій ціні з двох фабрик на її території зачали доставляти авта і сталь до ЗСА через Канаду, а кольорові телебачення, компютори й інше електронічне знаряддя через Мехіко, а через посилений експорт до ЗСА в 1986 році збільшила американський торговельний дефіцит на 60 більйонів дол.

У висліді, секретар фінансів Бейкер 16-го квітня стримав дальший спад доляра, звернувся до Японії змісця зревідувати свій економічний стан, зменшити експорт до ЗСА та збільшити імпорт американських продуктів. Другого дня президент Р. Реґен після одноголосного рішення Сенату наклав 100-відсоткове ембарго на 20 артикулів імпортованих з Японії до ЗСА, вартости 300 мільйонів дол. (180 міл. дол. — компютори, 90 міл. дол. — кольорові телебачення і 30 міл. дол. електронічне знаряддя). Зачалася „економічна війна" між двома добрими приятелями і торговельними сусідами, а як скінчиться — час покаже. Вслід за ЗСА Великобританія домагається від Японії забрати з її території обидва банки і забезпеченеві компанії, а країни Економічної европейської спільноти дозволу на експорт їх сільсько-господарських продуктів до Японії. Японія спочатку мовчала, а відтак загрозила контрембарґо на американські продукти. Між обома державами вже п'ять днів ідуть переговори. Дві делеґації зі ЗСА (сільсько-господарчого і комерційного відділу відвідали Токіо відносно імпорту рижу, гороху й інших продуктів — без успіху, три делеґації японські відвідали Вашінґтон: заступника президента Буша і президента Р. Реґена з проханням, щоб ЗСА знесли ембарґо — без комунікату. Надії покладають на відвідини самого прем'єра Накасоне у Вашінґтоні.

У протилежному випадку голова Федеральних резерв Пол Вокер домагається піднесення „дискантової стопи" і податків (за чим є Сенат і Конґрес), щоб стримати спад доляра і зменшити дефіцитовий торговельний балянс. Натомість директор Федерального бюджету І. Міллер остеріг Уряд перед піднесенням „дискантової стопи", що може спричинити господарчий застій, бо інфляція вже за перший квартал ц.р. зросла до 3.6 відс. 'було проєктовано до кінця року 4 відс.) Деякі економісти і фінансисти вже передбачають зріст інфляції до кінця року на 8 відс., а в наступному році — рецесію.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 12

З. і Р. Воронки, Мейплвуд	50.00
О. Сливка, Скатсдейл	20.00
В. Бешлій, Джексон	37.00
В. Гулак, Іслінгтон	17.00
В. Баніт, Ст. Ленард	12.00
І. Кінтер, Торонто	12.00
Б. Ковалів, Лонг Айленд Сіті	12.00
Д. Палайда, Парма	12.00
о. А. Чировський, Елмгирст	12.00
М. Чепурківська, Форт Лі	10.00
А. Шалай, Ірі	10.00
С. Янковський, Вінніпеґ	10.00
Р. Дражньовський, Меквон	8.00
М. Волошинський, Монтреаль	7.00
І. Дуда, Перкінсфілд	7.00
О. Клим, Шавмбурґ	7.00
Ю. Клим, Клифтон	7.00
В. Копелзів, Колюмбус	7.00
д-р Л. Крохмалюк, Торонто	7.00
Е. Майбо, Ірвінґтон	7.00
Н. Несторович, Ля Саль	7.00
А. Яременко, Мейплвуд	7.00
В. Білик, Джерзі Сіті	5.00
О. Бойко, Урбана	5.00
А. Гаргай, Ляшін	5.00
Д. Ґеча, Н. Плейнфілд	5.00
І. Кравців, Філядельфія	5.00
С. Никорук, Пітсфілд	5.00
С. Савчук, Елмгирст	5.00
С. Терентюк, Клівленд	5.00
Е. Шкурат, Монтреаль	5.00
О. Вахута, Бронкс	4.00
Я. Гординський, Оклагома Сіті	4.00
М. Малярчин, Гамілтон	4.00
П. Вітоль, Лондон	3.00
Ф. Вовк, Джерзі Сіті	3.00
В. Ходак, Філядельфія	3.00
Р. Берестянський, Чикаго	2.00
М. Більчак, Торонто	2.00
Т. Богачевська, Ню Йорк	2.00
П. Брама, Чикаго	2.00
А. Буняк, Манчестер	2.00
С. Ганас , Монтреаль	2.00
А. Гладилович, Монтреаль	2.00
д-р П. Глібович, Міссісаґа	2.00
д-р В. Годинський, Міннеаполіс	2.00
Д. Гусар, Вестон	2.00
Н. Големба, Торонто	2.00
П. Ґрох, Велленд	2.00
Т. Давидович, Монтреаль	2.00
М. Дембіцький, Гарвуд Гайтс	2.00
Ю. Дидинський, Нарбет	2.00
В. Жигайло, Ню Йорк	2.00
О. Загайкевич, Кренфорд	2.00
З. Зарицька, Плейнв'ю	2.00
В. Зелез, Рочестер	2.00
о. Б. Ізак, Скрентон	2.00
Н. Кітвіс, Нюарк	2.00
Д. Клапко, Нюарк	2.00
Я. Клименко, Рочестер	2.00
О. Кобзяр, Гантер	2.00
Л. Козар, Силвер Спрінґ	2.00
Д. Коник, Ст. Катеринс	2.00
С. Корлатович, Парма	2.00
Г. Король, Ґротон	2.00
Р. Косович, Сен Франсіско	2.00
Н. Кравців, Гартфорд	2.00
М. Кульчицька, Монтреаль	2.00
Ю. Левченко, Дірборн	2.00
Ю. Лелеко, Ню Кесл	2.00
Л. Ломиш, Данкирк	2.00
М. Майорчак, Гаркімер	2.00
В. Макійчик, Стратфорд	2.00
В. Матичак, Чикаго	2.00
М. Мельничук, Філядельфія	2.00
М. Мухин, Міссіссаґа	2.00
М. Нагачівець, Торонто	2.00
Е. Наливайко, Трентон	2.00
Н. Олесницький, Мейплвуд	2.00
П. Оринчак, Лорейн	2.00
С. Островський, Джерзі Сіті	2.00
д-р. М. Пап, Ліндгирст	2.00
Т. Пастушенко, Ірвінґтон	2.00
Р. Плав'юк, Монтреаль	2.00
о. І. Поліщук, Чикаго	2.00
Е. Прокопович, Калябасас	2.00
Т. Рошкевич, Чикаго	2.00
Й. Рудий, Індіенаполіс	2.00
З. Сеґейда, Форт Лодердейл	2.00
Ю. Станко, Бескінґ Ридж	2.00
А. Тишко, Філядельфія	2.00
М. Труш, В. Істон	2.00
Ю. Укарма, Норвич	2.00
А. Філенко, Гюстон	2.00
А. Цвях, Асторія	2.00
С. Цимбала, Бруклин	2.00
В. Цяпа, Керґонксон	2.00
С. Чміль, Едисон	2.00
І. Чорнобай, Бредфорд	2.00
О. Салдит, Амгирст	1.00

Проблеми...

Закінчення зі стор. 2

Української Мистецької Фундації. Не так йдеться про фонди з членських внесків, як про людську базу, котра, якщо буде широка, забезпечить правильну діяльність нашої культурної установи. Це буде здійснюватися на загальних зборах членів КУМФ, які даватимуть напрямні Дирекції щодо загальної праці і перед якими Дирекція звітуватиме зі своєї діяльности. З широкого кола членів КУМФ у майбутньому можна буде вибрати такий склад Дирекції, яка забезпечить правильне керівництво Фундацією.

Вступаючи в члени Канадсько-Української Мистецької Фундації, спричинимося до збереження і розвитку того, що створили фундатори й дотеперішні члени КУМФ. Ось чому звертаємося до свідомих важливости української культури в діяспорі українців: Ставайте членами Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто, візьміть на себе частку відповідальности за кількамільйонову установу, за її майбутнє. Станьте, від імени цілої української громади, співласниками Канадсько-Української Мистецької Фундації.

Заклик стати звичайним членом не виключає можливости бути меценатом, патроном, добродієм чи спонзором КУМФ. Усі пожертви, включно з членськими внесками, звільнені від податку.

Дирекція КУМФ